kona šestinedělkám přiznati toliko nárok na šestinedělské podpory beze zřetele k tomu, zdali stav jejich vyžaduje sebe intensivnější lékařské pomoci. Předpisy § 6, bodu 3. a 4. nemají jiného významu, než zvýšení sociální péče na ochranu mateřství (nález Nejv. správ. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.677/25).

K § 3 n. z. K pojmu »veřejný fond«. Zahradník zemědělské, ovocnářské a vinařské školy není zaměstnancem veřejného fondu. Veřejnými fondy míněny jsou — ne-li vůbec jen fondy státní — tedy najisto jen fondy, které jak svým účelem, tak především i svou organisací jsou fondům státním podobny, t. j. jsou takové podstaty majetkové, jež jsouce platným právním řádem určeny k tomu, aby byly hospodářským podkladem pro plnění některých úkolů, jež veřejná správa na se vzala, jsou podrobeny správě orgánů moci veřejné, takže staly se článkem v organisaci veřejné správy. Pojem veřejného fondu vyžaduje především, aby tu byla podstata majetková, z jejíhož výtěžku a příjmů určité úkony veřejné správy se hradí. Předpoklad ten není dán v konkretním případě u zemědělské, ovocnářské a vinařské školy (soukromé s právem veřejnosti), poněvadž není tu takové majetkové podstaty, jako zvláštní fond organisované, nýbrž škola je vydržována z různých prostředků, z převážné části ze subvencí státu, země, okresu a zúčastněných obcí a ze školného žáků (nález Nejv. spr. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.679/25; srv. též nálezy Nejv. spr. soudu ze 17. 4. 1924, č. 4096/23 a č. 6486/22 v Soc. Rev. roč. 1924, str. 279 a násl.).

K § 8, posl. odst. n. z. K pojmu »porodnice«. Tento předpis (§ 8, posl. odst. n. z.) nezprošťuje nemocenské pokladny povinnosti hraditi útraty za ošetřování jejich členů při porodu vůbec, nýbrž jen pokud ošetřovací útraty vznikly v porodnicích, t. j. ústavech, které jako takové jsou zvláště organisovány (nález Nejv. spr. soudu z 9. 9. 1925, č. 16.677/25).

K § 1, 31, 32 a 33 n. z. Faktický pojistný poměr. Tím, když zaměstnavatel svého zaměstnance u okresní nemocenské pokladny — byť i v nesprávném domnění, že jest podle zákona pojištěním povinen — k nemocenskému pojištění přihlásil a pokladna přihlášku vzala na vědomí, založen byl mezi stranami pojistný poměr se všemi důsledky, které k němu pojí zákon o nemocenském pojištění. Znění zákona (§§ 31, 32 a 33 n. z.) mluví ovšem pro stanovisko ministerstva soc. péče, že použití §§ 32 i 33 n. z. předpokládá, že pojistná povinnost zaměstnance podle § 1 n. z. je dána. Přes to setrval Nejv. spr. soud na právním názoru vysloveném již v nálezu z 6. 10. 1924, č. 2462/24 a z 30. 5. 1925, č. 11.057/25 (viz Soc. Rev. roč. 1925, str. 425; pozn. pis.), z důvodů tam uvedených a vycházeje z další úvahy, že zákon v těchto předpisech upravuje normální případy, kdy není na sporu pojistná povinnost. Z téhož hlediska posuzuje Nejv. spr. soud i tento případ, když jak přihlašující zaměstnavatel, tak i pokladna přihlášku přijímající byly souhlasného názoru, že pojistná povinnost podle § 1 n. z. je dána, když mezi nimi vůbec nebylo sporu o pojistné povinnosti. Takovouto souhlasnou vůlí stran nastává presumpce, že zákonné předpoklady pojistného poměru tu jsou, nastávají tedy i všecky důsledky pojistného poměru, které zákon k poměru tomu v §§ 31 až 33 n. z. pojí. Poměr ten zůstává pojistným po-